

რედაქცია: სოლოლოკზე, ბლის ქუჩაზე, მ. შადინოვის სახლში, № 33.

ხელის-მოწერა მიიღება რედაქციაში, ბარეშე მცხოვრებთათვის: ВЪ Типографіи. ВЪ редакціи газ. „Д р о б а“.

გაზეთის ფასი: მთელის წლისა—8 მან., ნახევარ წლისა—5 მან., სამის თვის—3 მან., ერთის თვისა—1 მან.

ცალკე ნომერი ღირს შაურად.

დროება

ყოველ დღე ორსაბათს გარდა

ფასი განცხადებისა: დიდი ასოებით ასოზე—1 კაპი, მცირე ასოებით სტრიქონზე—8 კაპი, ტიტულურ სტრიქონზე—9 კაპი, ცეროთი—5 კაპი, პატარათი—4 კაპი.

რედაქციას უფლება აქვს გაასწოროს და შეამოკლოს დასაბედათ გამოგზავნილი სტატიები. დაუბეჭდელი სტატიები ავტორს არ დაუბრუნდება.

ბელგრაძეები

(ხალხთა-შორის ტელეგრაფის საგენტოსი)

პარიში, 17 იანვარს. მარშალ მაკ-მაჰონმა გამოაცხადა უარი ჯარის კამანდირების გამოცვლის დეკრეტმა. სამინისტროს ჰქონდა ამის თაობაზედ ნაციონალური პრემის უმრავლესობის წარმომადგენლებთან მოლაპარაკება. პრემის მოთავეებმა გამოაცხადეს, რომ იმათ ჰსურსთ, რომ მარშალ მაკ-მაჰონმა ახლა მიატოვოს პრეზიდენტობა, არ უნდათ იმასთან უკმაყოფილება და ამის გამო მიანდეს მინისტრებს, ხელ-ახლად სთხოვონ იმას, რომ ხსენებულს დეკრეტზე ხელი მოაწეროს. მინისტრებმა გამოაცხადეს, რომ, თუ მაკ-მაჰონი არ მოაწერს ხელს იმ დეკრეტს, მაშინ ისინი მიატოვებენ თავიანთ თანამდებობას.

პეტერბურში, 18 იანვარს. მინისტრების კომიტეტმა გადაწყვიტა მიეცეს კონცესია თფილისიდან ბაქომდინ რკინის გზის გაყვანისა, სულ 520 ვერსის მანძილზედ. მაღაყდა აგრეთვე შოფი-თფილისის რკინის გზის ერთის სტანციიდან ბათუმამდინ უნდა გაიყვანონ გზა, სულ 185 ვერსი. ეს გზა ზღვის ნაპირას არ გაივლის.

სტამბოლი, 17 იანვარს. მაკედონიაში და ალბანიაში ხალხი ძალიან აღელვებულია.

სარაევო, 17 იანვარს. ოსმალები ამაგრებენ ნოვო-ბაზარს და ახალი ჯარებიც გამოგზავნეს ამ ქალაქში.

საქართველო

ჩვენ და ჩვენი „დროება“

სტატია მესამე

საზოგადო ქვეყნის ისტორია ჩვენ ჯერ ვერ აგვისხნის იმ ვარემოებას, როდის მოსულა ის თურქის მოდგმის ხალხი, რომელიც დღეს უწინდელს სომხეთში და ადერბეიჯანშია დაბინავებულია მეცნიერები და ჩვენი „მართლის ცხოვრება“ ასე გვეუბნებიან, ვითომც ეს მოწინააღმდეგე თურქის ურდოები მეთვე საუკუნის აქეთ მოსულიყვნენ საშუალო აზიიდან, საცა დღეს ტაშკენტი, ბუხარა და სხვა, საცა დღეს თურქისტანი მდებარეობს. მკვი არ არის, რომ ისინი საშუალო აზიიდან არიან მოსული არამც

თუ ძველსაში, თვითონ სპარსეთში და სომხეთშიაც, მაგრამ არც ისე გვიან არიან მოსულინი, როგორც ამას მეცნიერები მოგვითხრობენ; ისინი პეგრათ უფრო ადრე უნდა იყვნენ შემოსახლებულები.

ამ ხალხმა პირველად თავი იჩინა ორი საუკუნის წინათ შირსტემდის, როცა პართელები მოაწვეს აღმოსავლეთით რომის რესპუბლიკას და რომის მხედართ მთავარი პრასსი თავის ლეგიონებით ამოკლიტეს. იინი მაშინ კარგახნის დაბინავებული იყვნენ მთელს ასურეთში, ადერბეიჯანში, სამხრეთის მცირე აზიაში და სომხეთში ბერთუჯამდის.

მაშასადამე თურქის ტომი ძველსაში ერთი და ორი საუკუნის მოსული კი არის, თითქმის ორი ათასი წლის მოსულია.

მას აქეთ ეს ხალხები შეზდილი არიან ისტორიით ჩვენთან, ისე როგორც სომხები; დღეს მუდანლოს თურქებს და ქართველს ერთმანეთში ვეღარ გააჩხვს კაცი ვერც ადითთ, ვერც პირის-სახით ვერც ჩვეულებით, ქართულსაც ისე ლაპარაკობენ, როგორც კახელები. იინი განირჩევიან მხოლოდ სარწმუნოებით, ისინი არიან მახმადიანის სარწმუნოებისანი, მაგრამ ეს სარწმუნოება დღეს ქართველსა და მუდანლოს არ უშლის მეზობლობას და მეგობრულს დამოკიდებულებას ერთმანეთში. იმათ სრულებით დაქარგვით უწინდელი თურქის ერი და დიდხნის ძველსაში ცხოვრებას, თვითონ ძველსაში არეს სრულებით გამოუცვლია იმისი სახის მოყვანილობა, ან, როგორც მეცნიერები იტყვიან, იმისი ტიპი. ძველსაში ბუნებას უშვერი, ულახათო პირის-სახე უწინდელი თურქისა გაულამაზებია, დაურბილებია, ნარნარი და გონება-მახელი კვალი დაუბეჭდავს იმის სახეზე ისე, როგორც ქართველის სახეზე, ლეკისა, ოსისა და სომხის სახეზე.

დღეს ეს ძველი თურქის მოდგმა ხალხი გამხდარა ყოველის ფრად კავკასიელი.

სანამდის ქრისტიანობა მოეფინებოდა ჩვენს ქვეყანას, ისინიც ისეთივე ცეცხლის მსახურნი ყოფილან, როგორც ჩვენ ქართველები, როგორც სპარსელები. მებუთე საუკუნეში იმათ ჩვენთან და სომხებთან ერთად მიუღიათ ქრისტიანობა და ყოფილან მახტანგ ზორგასლიანის მფლობელობის ქვეშ, და შეუდგენიათ ერთი დიდი საერისთავო ზაჩიანი. იმათ უბრძოლიათ ჩვენთან და სომხებთან ერთად სპარსეთის ხელმწიფეების შირუზის და

პოზადის წინააღმდეგ ისე თავ-განწირულად, როგორც ჩვენ და სომხებსა, როცა ეს გულუწყალო ხელმწიფეები ძალას გვატანდენ, რომ ქრისტიანობა დაგვეტოვებინა და ისევე ცეცხლის მსახური გამხდარეყავით.

მერვე საუკუნეში გამოჩნდნ არაბები თავის მაჰმადის სარწმუნოებით და ვადიყოლიეს ზაჩიანის საერისთავო მაჰმადიანის რუჯულზე.

ამიერითგან გამოგვიჩნდა ზენდის სარწმუნოებაზე უფრო საშიში მტერი მაჰმადის სარწმუნოება. იმან გადიყოლია ჩვენი მიგზობელი და ჩვენი სახელმწიფოს ხალხები, ზაჩიანის საერისთავოს მცხოვრებლები, თავისკენ და ჩვენვე გადაგვიმტერა. ამ დროდან დაწყებული დღემდის მაჰმადიანობამ გაგვიმწარა სიცოცხლე. მაჰმადიანობამ მოფინა მთელი საშუალო აზია, იმან გადიყოლია სპარსეთის ხალხი, თურქის ხალხი, არაბისტანის ხალხი და ჩვენი მოგვარე ძველი ძაპადოკის ხალხები, რომელნიც სულ უწინ ჩვენთან ერთად იყვენ.

მეთვე საუკუნიდან დაწყებული თურქის ახალი გამაჰმადიანებული ურდოები დაიძრნ საშუალო აზიიდან და თან-დათან იწყეს ჩვენის მხრისაკენ მოწოლა. მთელი ხუთი საუკუნის განმავლობაში ამ საშუალო აზიის თურქის და მონგოლის ხალხის ურდოებს არ შეუწყვეტიათ მოხეტქება. ისტორია გაკვირვებულია, ან სად იყო ამდენი მაწანწალა ხალხი, ან რატომ აღარ გამოილიაო. ურდო ურდოზე მოგვარავდა, როგორც ატენილი, აზვირთებული ზღვა და ასკედებოდა ძველსაში შეუვალს ქედებზე, ისე როგორც ქაფ მოდებოდა. ზვირთი ზვირთზე ღმუილით და ვაი-ვაგლანით ეხეტქება ზღვის ნაპირს ამართულს უძრავს კლდესა; გაგვიებული ზვირთები ებრძვიან კლდეს, უნდათ დანთქან თავის სიღრმეში; მაგრამ კლდე მაინც სდგას თავის ალაგას უძრავათ და გაბრაზებული ზვირთის ჩახა-ჩუხი მას არ აშინებს; ბოლოს ძალა-გამოლეული ტალღები ნელდებიან, ცხრებიან, ჰქრებიან და თვითონ ზღვაც, თითქოს შეურყვეველ კლდისაგან ნაჯობნი, შედგება და მოშინაურებულს მხეცსავით მოჩჩილებით უცინის თავის ბუმბერაზს... დღემდის თვითონ ძველსაში და იმის ბუმბერაზ ქედებში ჩასაფრებულმა საქართველოს ერმაც იმგვართვე შეურყვეველად უძღო აგორებულს და ჯაფრისაგან პირზე ქაფ-მოგდებულს უტიცხვს თურქის ურდოებს. (1). დავით აღმაშენებლის ისტორია ასე დაიწყება:

„მოვიდა სულთან მალიქ-შაჰი, მოადგა სამწიგნოდ და წარიყო და იოანე ძე ლიპარიძისა (მარბელიანი) ტყვედ ჰყო და მოაოხრა სომხითი და წარიდა...“

„მოვიდეს ღაშქარნი ბაორგის მეფისანი, სძლეს სპათა ბაორგისათა და იოტუნეს სპარსნი...“

2) „... რამეთუ მათ ჟამთა ბიორგი მეფესა შველს გარემომდგომსა დაესხნეს უგრძნეულოდ თურქნი, რომელთა თავადი იყო აჰმად ... აოტეს ბაორგი მეფე... თურქნი მოეფინნეს პირსა ყოველის ქვეყანისა, ვითარცა მკალნი... მასვე ერთსა დღესა დასწვეს მეთათისი და არტანუჯი და უდაბნონი ძლარჯეთისანი და დაყვეს ამათ ქვეყანათა შინა, ვიდრე მოსვლამდე თოვლისა: მოჰამეს ქვეყანა და მოსწყვიტეს, თუ სადამე ვინ დარჩამილ იყო ტყეთა, კლდეთა, ქვებთა და ხვრელთა ქვეყანისათა. და ესე იყო პირველი და დიდი თურქობა... მოხუცებულნი არა შეწყნარებულ იქნეს; ხოლო ქალწულნი გინებულ, ჰბაუტნი დაკვეთებულ, ხოლო ჩვილნი მიმოდატაცბულ, ცეცხლი უცხობა და მბრძოლი, რომლითა მოიწვა შენებულნი ყოველნი, მდინარენი სისხლითა, ნაცვლად წყლისა ნაკადულთა...“

„მას ჟამსც ღვეით იყო ჰასაკით ათექვს მეტის წლისა (989 წ.)... ბანიდა წელიწადი, ოთხნი... მოიცა მეფემ ძალა... შირატეს ყოველთა თვით წინაუვიდოდა ჯარსა... შეუზახებდა ხმითა მალლითა და ვითა გრივალი მუღამო იქცოდა... ჰსერიდა და სცემდა წინა დამთხვეულთა ყოველთა...“

ამ სახით პირველი გადმოვარდნილი თურქის ურდო გაქლიტა ღვეითმა და გაათავისუფლა ქვეყანა.

3) რამდენიმე ხანს შემდეგ გადმოვიდა სულთანი ორასი ათასი თურქით და ჩამოგასახლა თრიალეთზე...

მეფემ „აცნობა ქართველთა და მესხთა, რათა ძლარჯეთს დახედენ პაემანსა და თვით სპათა ჰოროხის პირი წარვლო შეკრბეს ერთად, უგრძნეულად დაესხნეს მათზედა; უშიშად, გულდებითა მხდომარეთა ბასთანამდე და მთად პარმიფორისა (ბაიბურთსა და ახრუმს შუა მთა გორანზე, რომელზედაც დღეს გადის ტრანზიტის გზა ტრაპიზონიდან ახრუმს). წელი იყო 1106 შრ. აქეთ. მოსრეს სიმრავლე თურქთა ურიცხვი და აღიდეს დედაწული მათი, ცხენები, ცხოვერები, აქლემები და ყოველი ნაქონები მათი, რომლებთა აღივსო ყოველი სამეფო მისი ყოველითა კეთილითა...“

ამგვარად მთელს ღვეით აღმამენებლის მეფობაში სულ ცხრაჯერ ერთი მეორეზე უფრო დიდი თურქის ურდოები შემოსულან საქართველოში მტკვრისა და იორის შემოყოლება. მაგრამ ცხრაჯერვე გაუქვლიტია მეფეს თავის ქართველების შემწეობით და ამათი სისხლით უხვად მოურწყავს საქართველოს ნიადაგი...

ღვეით აღმამენებლიდან დაწყებული ირაკლი მეორემდის შპ მეფე ყოფილა მართლში; სულ ცოტა რომა ვსოქვათ, თითო მეფეს სამჯერ მაინც შეხვედრი

სხვა და სხვა მაჰმადიანის ტომების შემოსევა მართლში.

მაშ მეათე საუკუნიდამ დაწყებული მეთვრამეტე საუკუნის გასვლამდის ოთხმოცდა ცხრამეტჯერ მაინც შემოსულა თურქი და სხვა ტომის მაჰმადიანები საქარეველს დასამხობათ! მაგრამ ყველა ეს აუარებელი ურდოები საქართველოს ხალხის სიმტკიცეს შესვლითა; როგორც თოვლი, ისე გამდნარან და თავისი სისხლით მოურწყავთ ეს გმირების ქვეყანა.

მეთვრამეტე საუკუნის გასულს გატყდა ხვანთქარი, დაძაბუნდა სპარსეთისა შახნი. იმათგან აგულიანებულს დიდი ხნიდან ქავკასიაში შემოსახლებულს მაჰმადიანობას მოსწყდა კისერს. იანინი დაყუჩდენ, თავი მოიხარეს ახალი ძალის ქვეშ, რომელიც დღეს მთელს ქავკასის აქეთა მხარეს მშვიდობიანათ განაგებს და არავის არავითარს შფოთსა და უწყსოებას აღარ აბედენებს.

დღეს ყოველი ხალხი, ყოველი ქავკასიის მეგვარ-ტომე თავის მიწაზე და თავის ნიადაგზე მიჩემებულია; ნება აქეს მხოლოდ თავის ოფლით და მუშაობით ეძიოს თავისი კეთილდღეობა.

რაც ქავკასიის ნიადაგზე მაჰმადიანია, ჩვენ იმათგან წარსულში დიდი უბედურება გვახსოვს; მაგრამ თვითონ ქავკასიის აქეთა მხარეში დასახლებულს მაჰმადიანობას ამ ჩვენს წარსულს უბედურებაში ოღნა ბრალიც არა აქეს. მსხალნი ისე უბრალოა, როგორც ყოველი ხალხი ქვეყანაზე.

ჩენი ცოდვა და აქამდის დაუძინებელი მტრობა ზურგზე აწივთ მარტო სტამბოლის ხვანთქარებს და თერანის შახებს. იმათმა გაუმძღრობამ მოჰკაფა ჩენი წარსული ბედნიერება. როცა ისინი დიდი ჯარით მოგვადგებოდნენ ასაოხრებლათ, წინ ქავკასიის მაჰმადიანობას აიჩეკდენ ცხვრებავით და უბძანებდნენ ჩვენზე ხმალი ამოვლოთ, უბრძანებდნენ იმათ, როგორც ერთი სარწმუნოების ხალხს, მათ მიმხრობოდნენ. თუ ბიჭი იყვენ და არ მიემხრობოდნენ? მაშ რაგზა ჰქონდათ? სულთანის შეუბრალებელი ბასრი მაგრატელი და სპარსეთის ხმალი ერთნაირათ წკებავდა ბოროტოვლის თათრის თავსა და ქახელის თავადის თავსა.

ბოლოს, როცა იმათ ქვეყნის ცოდვა ეკითხათ, სპარსეთის შახმა და სტამბოლის ხვანთქარმა სისუსტისაგან წელი ველარ აითრიეს; როცა ჩვენს მაგიერი პასუხი იმათ სხვამ გასცა, ქავკასიის მაჰმადიანობა და შარაბალის ბეგები ისეთივე გულ-კეთილები, გულ-უხენი, სტუმრის მოყვარენი და გლახაკის შემბრალებელნი გახდნენ, როგორც თვითონ ქართველები.

დღეს ხნი მიხვია-მოხვია, ეკონომიური, ბატონ-ყმური დამოკიდებულება, ასე გაშინჯე მიწის მფლობელობაც იმ გვარივეა იმათ ში, როგორც ჩვენში. დღეს მუსტინ მდივაროვს (სჯულით მაჰმადიანს) შარაბალის მებატონეს თავის თავი ქართველ თავად-აზნაურობაში ჩაუწერია, ისეთივე ქართველი დარბაისელი ქართულად მოლაპარაკეა, როგორც ყოვე-

ლი ზემო-მართლის, ან ბატონს, უფლის მ ბატონე. დღეს ქავკასიის მაჰმადიანობა ჩვენ, როგორც ძმებს, ისე გვეუბრებს, გველის თავის მუშობლათ, ქირში და ლხინში თავის მომხრეთ.

იმათ წინაპრებს თუმცა ჩვენი მამა-პაპები შეუწყუხებიათ, მაგრამ მაგიერთ ჩვენს მამა-პაპებსაც ბევრი იმათი სისხლი დაუღერიათ ჩვენს ნიადაგზე.

დღეს საზოგადო გარემოებას ჩვენ ორივე ტომის ხალხები ერთმანერთთან გაუთანასწორებიათ, ერთმანერთის სიყვარული გაუღვიძებია და აწსრულებით ამ სიყვარულზე, ჩვენს გონიერს პოლიტიკურს მოსახრებაზე და ურთიერთობაზე დამოკიდებული ჩვენი საერთო მომავალი ბედნიერება.

ბ. წყნოველი (შემდეგი იქნება)

დღისური

* * * * * თფილისის ქალაქის თავი უმორჩილესად სთხოვს უფ. ხმოვანებს, რათა მოზრძანდნენ, ქალაქის თავის ამოსარჩევად, რჩევის სხდომაზედ, რომელიც იქნება კვირას, 21 იანვარს, დილის 10 საათზე.

* * * * * ამ დღეებში გამოვიდა თფილისში ახალი თათრული გაზეთი „ნათელი“. ამ პირველს ნომერში შემდეგი სტატიებია დაბეჭდილი: „მანათლება და გაზეთი“ (მოწინავე სტატი); „რა არის გაზეთი ანუ რა მნიშვნელობა აქვს იმას ხალხისთვის?“ „რა მდგომარეობაშია ამ ჟამად მაჰმადიანის ხალხი?“ „პოლიტიკა, რა არის პოლიტიკა?“ „მანაური მიმოხალვა“, „სეთამყოფობა აშტარხანში“.

როგორც ამას წინათაც იყო ჩვენს გაზეთში მოყვანილი, ეს თათრული გაზეთი გამოვა კვირაში ერთხელ და წელიწადში ექვს მანეთად ეღირება. რედაქტორად არის სოიდ-მჰენდი-ზადე. ჯერჯერობით გაზეთი ლიტოგრაფიით იბეჭდება, რადგან, როგორც რედაქცია აცხადებს, თათრული ასოები არ მოსვლია ჯერ სტამბოლიდან.

* * * * * ჩვენს ოფიციალურს გაზეთს „ქავკასში“ იწერებია, რომ მთავრობას დაუნიშნავს გამომედიებელი კომისია ჩიონის ატრიალის ინტენდანტის ძორენევისა და პოდრიაღჩიკის მირზოვეის მოქმედებაზედ. კომისიის თავსმჯდომარედ დანიშნულია ღენ. ტრეიტერი, წევრებად პოლკ. რუბანი და ინტენდანტის ჩინოვნიკი ძვარტანო. გამოძიება უნდა მოხდეს იმერეთში და ბორჯომში.

ჩვენ დარწმუნებული ვართ, რომ, თუ გამოძიება პატრიონად და რიკიანათ მოახდინა კომისიამ, ბევრს ისეთს ბოროტმოქმედებას აღმოაჩენს, რომლის უწყურადღებოდ გაშვება კანონს არ შეუძლიან...

* * * * * ზემოხსენებულსავე გაზეთში იწერებია ბოროტად, რომ, იქაური სამასწავლებლო სემინარიის დირექტორის უფ. სიმონოვის წინადადებათ, ბორის კლუბს

გარდაწყვეტა, რომ ცალკე გადასახადი დანიშნონ ქალაქის მოთამაშებისათვის, აგრეთვე ამ კლუბში შესასვლელი ფასი მიუმატონ, მოუმატონ აგრეთვე საწევრო ფული კლუბისა და რაც აქედამ ფული შემოვა, შორის საქალბო პროდუქტების გასამართავად გადასცენ.

* * * უფ. ბ. წერეთელი იწერება „თეოლოგის შიშობაში“, რომ ბეჭათუბის სტანციზე უნახავს იმას ერთი გლეხი, რომელიც ვეფხვის ტყავს ჰყიდდა; იმას გამოუკითხავს გლეხისათვის ამ ვეფხვს ტყავს ამაყვი და შეუტყუა იმისაგან, რომ დეკემბრის დამლევს სოფ. ძოლოთუბის მცხოვრებთა შეუნიშნავთ რაღაც მხეცის დიდი ფეხის კვალი და 12 გლეხი დაიარაღებულან კულებით და გაჰყოლიან ამ კვალს. მით კლდესთან რომ მისულან უცრად ჩქილამ გამოგარდნილა ვეფხვი, წუჟლია ტოტები სამი გლეხისთვის და ქვეშ მოუყოლა; მაგრამ რადგან დიდი თოვლი ყოფილა, თოვლი ჩამტყვრვია და ფაფხუვი დაუწყია: ამ დროს ერთი გლეხი მისულა, შუბლში დაურტყამს კული და თავი შუაზე გაუხეთქია. სიგრძით ვეფხვის ტყავი კულამდინ ორ არშინ ნახევარი იყო. ბლქები ამ ტყავს თუთხმეტ თუმნად ჰყიდლაო.

* * * ბუშინ 18 იანვარს, თბქმის ერთს წლის შეწყვეტის შემდეგ, გამოვიდა „სასოფლო ბაზეთის“ ამ წლის პირველი ნომერი. ამ ერთობ ხანგრძლივ მეჩერების მიზეზს რედაქცია ასე აგვისნის:

„შარშან „სასოფლო ბაზეთი“ შედგა მეოთხე ნომერს შემდეგ. მიზეზი ამისა იყო გაზეთის ფასის მიუღებლობა. ჩვენთვის ეს დიდათ სამწუხარო იყო მით უმეტესად, რომ ერთის მხრით ჩვენის მკითხველების თანაგრძნობა თან-და-თან ჩვენამდე საცნობლად მოდიოდა, და მეორეს მხრით თვით რედაქციისათვის მძიმე საგრძნობელი იყო ერთხელ დაწყებული „შრომის“ შეწყვეტა. ბევრთი ჩვენი სურვილია გაზეთის დღეგრძელობა და იმედიცა გვაქვს, ეს სურვილი აგვისრულდეს. ჩვენ მცვადინებობს არ დავზოგავთ.“

* * * ახალქალაქიდან (ახალციხის) გვწერენ, რომ ამ ქაშად იქითგენ ღრმა თოვლი მოვიდა და ყინვებიანო.

* * * ჩვენ მივიღეთ ჩვენის ფოთელი კორრესპონდენტისაგან შემდეგი შენიშვნა გაზეთში დასაბეჭდათ:

„შოთში ერთი ბედნიერება იყო: გარეთ რომ საქონელი წყობილიყო, იმის მოპარავე ქურდი არ გამოჩნდებოდა, არა დაიკარგებოდა-რა.“

„ახლა, ბატონო, ქურდები შემოგვეჩვია; ცხენი და ძროხა არ გაუშვეს არც მინდორში და არც თავლებში.“

„ამ რამდენიმე კვირის წინათ ინგლისის კონსულის ბარნერის თხელიდან მოპარეს ორი ცხენი. მურდებს ჰგონებოდათ თვით კონსულის ცხენები; ხოლო იმის ვაცის დროგის ცხენები ყოფილა. საწყალი კაცი დაღუპეს, ორი ღროგი გაუტდა, შეძლებაც აღარ აქვს რომ სხვა ცხენები იყიდოს.“

„მგრეთვე ორი კვირის წინათ მოპარეს ერთი ახალციხელი ყასის ცხენი; როგორც ამბობენ, კარგი ცხენი ყოფილა; ქურდაც კარგი უნდოდა: ვინ იცის ვისთვის უნდოდა საფეშქაშოთ...“

„ბუშინ ლამაც სწევინა შოთში მცხოვრებელს მ. ს—ევს და იმის ცხენიც წაუბანებიათ.“

„მართს სიტყვით, ჩვენი შოთიც შორაპნის უზღის სოფელ შოშა გაშხდარა; მაგრამ შოშასავეთ კი არ ვიხამთ; თუ ქურდი დავიჭირეთ ნაპარავითა, ნაპარავს უკან აღარ მივართმევთ...“

„ზარდა ამისა ქათმებიდან ხომ გავცალღეს; სადაც ვისაც ქათმები ჰყავს, ყოველს აღაგას ჰპარავენ ქურდები. თუ საქათმეშია, თითონ შებძანდებიან და წაიყვანებენ, და თუ ხეზედ სხედან ქათმები, იმის ოსტატობაც იციან როგორ ჩამოიყვანონ: რათ გაიჩვენებინ, ხეზედ რათ ავლენ? ხის ძირში გოგირდს და აქმევენ, ქათმებს სუნი მიუყავთ, ძირს ჩამოცინდებიან, ტოპარა მზათ არის, ჩაჰყრან დაბნედილს ქათმებს და გაუყენებენ გზასა!?“

„მითი ქურდი შობა ღამეს მეც მეწვია. მალე გაუგე, გაეარდი გარეთ, მაგამ გაიქცა...“

მ. ბ.

„დროები“ კორრესპონდენცია

შორაპნის უზღი, 15 იანვარს. ამ დღებში ერთმა ამამუკეთის საზოგადოების მცხოვრებმა მოიყვანა თავისი შვილი შვირილის ორ-კლასიან ნორმალურს სკოლაში მისაცემად. თან წარმოადგინა მოწმობა მიცემული სახალხო სკოლის მასწავლებლისაგან მამასახლისის ბეჭდით დაბეჭდილი, რომლიდაშაც სჩანდა, რომ იმას ძლიერ კარგად შეესრულებინა სახალხო ერთ კლასიანი სკოლის ყველა საგნების სწავლა. ბავშვის მამა თხოულობდა შვირილის სკოლის უქირაოს მაგირდებთან მიეღოთ იგი. მს მაგირდი იყო გამოცდილი. წარმოიდგინეთ ამ ბავშვის მასწავლებლის მტკიცეთ ისრულება ჩვენი ძველი სახალხო სკოლების დირექტორისაგან მიცემულის პროგრამისა: მართულს ენახედ არც ერთი ლოცვა არ იცოდა; რუსულად კი სთქვა, ისიც მეხანაიურად. შავშმა ვერ დაიჭირა ეგზამენი და უარი ეთხრეს სკოლაში მიღებაზე.

რა სარგებლობა უნდა ნახოს ამ საცოდავმა ამისთანა მეხანაიურად დასწავლილ ლოცვებისაგან? მით წელს იქით ეხსოვება რამე თუ არა ამ ლოცვებიდამ? რა გრძნობაში უნდა მოიყვანოს ეს მაგირდი ამისთანა რუსულად ლოცვის წაკითხვამ?

ისა სკოლა, სადაც ეს ბავში სწავლობდა, თბქმის პირველი სკოლა იყო ყველა სახალხო სკოლებში ამ შორაპნის უზღში და მასწავლებელიც პირველ მასწავლებლად ითვლებოდა. შავი ბეჭელი იმას არასოდეს არ მიუღია. მაგრამ წარმოიდგინეთ, რომ დღეს ეს

სკოლაც დახურულია. რასთვის? მთელი სკის და ტოვს რომ კითხვით. ამის მიზეზათ გამოიყვანენ ახალციხის დასახლებებს, რომელნიც ვითომც სწავლის გავრცელებაში ხელს უშლიან მათ. ამასთან კორრესპონდენტებს მიაწერს კიდევ ამას, რომელნიც ვითომც დასცინიან მათ და ამით სწავლა აღარ ვრცელდება!... მაგრამ რას იხამ კაცი? ბანა შეგიძლიან გაბედულათ უთხრა რამე მათ? მაშინ ხომ დაილუბე? რას არ მოგიგონებენ? რა და რა დაბეზლებებს არ მიჰყოფენ ხელს?

მის არ შეაწუხებენ სხვა-და-სხვა დანოსებით? მიცლით და დიდი სასოებით მოველით ახალი სასწავლებლების მზრუნველისაგან, რომ ის მოაქცევს ამ სამწუხარო მოვლენას ყურადღებას და პედოლოგიური სწავლა და კანონები დადგებიან თავის გზაზე.

შვირილის ნორმალურ სკოლაში ახნაურის შეილებამც შემოიყვანეს თავისი შვილები; მაგრამ, რადგანაც მონაწილეობა არ ჰქონდათ მიღებული სახლის აშენებაში, ამის გამო სწავლის უფლების ფასს გარდა ოცობი მანეთი შემოიტანეს სკოლის საპარგებლოდ. რომ უარი ეთქვათ, ორმოცსაც სხარულით შემოიტანდნენ. არ არის კაცი მათთვის, რომ წაუძღვეს, თორემ იგიში თვითონ შეინახვენ ერთ სკოლას, არა თუ ხელს მოუშლიან სწავლის საქმეს! ახნაურებს გლეხების დამონება უნდათო!... ამისთანა ცილისწამება ცოცხა არის. ჩვენში ბევრი გლეხი უკვეთ ცხოვრებს სოფიერთ ახნაურზე და როცა იქნება ახნაურების ადგილ-მამული სულ გლეხების ხელში გადავა.

ძლიერ საინტერესო არის შევიტყუოთ როგორ მიდის სწავლება თბქმისის გუბერნიაში. მიიღეს ის პლანები და წესები, რაც მასწავლებლების შეკრებილებაზე გადაწყვიტეს, თუ ყველა გაზეთების ხმა და შეკრებილების განჩინებები ფუჭი შეიქმნენ? დიდ მადლობას შევსწირავთ ჩვენ იმ სოფლის მასწავლებელს, რომელიც გვაცნობებს თუ როგორ ასწავლიან იქ ქართველ მაგირდებს—ისევე მუნჯურათ, ხელების ნიშნებათ, თუ გასაგები ენით?

N.

უსხო ქვეყნები

ოსმალეთი

ნემეცურს გაზეთებში დაბეჭდილი შემდეგი ამბები მცინხე აზიილამ მიღებული:

„სომხეთში კიდევ დატუქსეს ხალხი ქურდებმა და ოსმალოს ჯარებმა ბედერხანის შეილებმა მთაგროვეს ქურთები, დაეცნენ ღირბეკირის მახლობლად რამდენსამე სომხის სოფელს და აუთხრეს იქაურობა, გაცარცევს და რამდენიმე კაციც დასტრეს სხვა ადგილებშიაც ხალხი ძალიან შეწუხებული მურთებისა და თვით ოსმალოს ჯარისაგან. ამ გარემოების თაობაზედ გამოძიება არის დანიშნული.“

ზოგიერთს უცხო ქვეყნის გაზეთებში იწერებოდნენ ამას წინათ, რომ ხაირედ-დინ-ფაშას, უეჭველია, მალე გამოცვლის სულთანად და მთავარ-ვიზირობას საიდ-ფაშას მისცემსო. ახლა კი იწერებიან, რომ ეს სულ ტყუილი ამბავია, ხაირედ-დინ-ფაშასი ძალიან რწმუნება აქვს ხონ-თქარსად და, თუ ვინცოდაა რადესმე გამოსცვალა, მთავარ ვიზირობა მსამ-ფაშის მეტს არავის ერგეაო.

— მაშენს „ტაიშში“ იწერებიან სტამ-ბოლიდამ, რომ აღრიანობოლიდამ მო-ვიდა აქ ამბავით, რომ ბოლგარის ხალ-ხი არამც-და-არამც არ აპირებს დათან-ხმებასა, რომ ხელ-ახლად მსამლოს ქვეშევრდომათ გახდესო. ამ ხალხის მოთავეებს გადაწყვეტილი აქვთ, რომ, თუ ცალკე ქრისტიანი ლუბერნატორი არ დანიშნეს აღმოსავლეთ რუმელიის-თვის და ბევრი სხვა უფლება არ მიანი-ჭეს, ისინი თოფ-იარაღს მოჰკიდებენ ხელს და აჯანყდებიან.

რუმეთი

პეტერბურლიდამ იწერებიან, რომ პრო-ფესორს ბოტკინს გამოუცხადებია იქა-ურს ექიმების საზოგადოებაში, რომ ის ავთომყოფობა, რომელიც ამჟამად ალმონა, უეჭველად შავი ჭირი (ჟამი) არისო, რომელიც ინდოეთიდან გადმო-სულა სპარსეთში და იქიდან ჩვენშიო.

მითქმის ყველა ევროპის სახელმწი-ფოები ხმარობენ ახლა სხვა-და-სხვა ზო-მებს, რომ ეს ჭირი რუსეთიდან იმათს ქვეყანაში არ გადავს. ბერმანიამ და მსმალეთმა კარახტინი დანიშნეს თავის სამზღერებზე. პეტრიამ გადაწყვიტა გა-გზავნოს ადგილობრივ რამდენიმე ექიმს ამ სატკივრის გამოსაკვლეველად. პრუ-სიამ 80,000 ჯარი დააყენა თავის სამ-ზღერებზე ყარაულად, რომ რუსეთი-დან საქონელთან ერთად ავთომყოფობა არ გადმოვიდესო და სხვ. და სხვ.

ბანსხალბანი

უფ. გიგო ჩარკვიანის წიგნის მა-ლაზიაში

ისქიდება ურველნაირ ახალი მარ-თული წიგნები.

მაღაზია იმყოფება ბაღის ზემოდამ, ქაშვეთის ეკკლესიის ქვევით ღუქნებში. ბარემე პირვეს შეუძლიანთ ამ აღრესით დაიბარონ წიგნები: **Въ тифлисъ. Въ книжный магазинъ г. Чарквіани.**

(5-1)

ბასქილვა

უას. მოუქლავალად

რადგან წერილად ვაჭარმა მოვსპეტ და ერთად, ნარდათ ვაჭრობა დავიწყეთ, ამის გამო დანიშნულია ბასქილვა იაფ ფასად მანეთზე 25 კაპეიკის დაკ-ლებით სხვა და სხვა საქონლისა: კრე-პი, არდაგანი, მატლასე, რეპსი, ჭაი, ყარ-სი, კრეაგე, კაშმირი შავი—75 კაპეიკი-დამ 2 მან. 30 კაპ. შავი ალაგა—35-75 კაპეიკამდინ, მაულის შალები—3 მან. და 25 კაპ. 7 მან. 37 კაპეიკამდინ, ხა-ვერდის ხალიჩები, პერანგები ტილოსი და სხვ. და სხვ.

თამაშოვის მარგასლაში, ზემო ეტა-ჟში, გასტინციის, „დავაზის“ პირ-და-პირ, №10 და 11.

მაღაზია მალაკოვისა (3-3)

ქუთაისში

ქ. მუსხის წიგნის მაღაზიაში

ისქიდება უამრავი წიგნები:

- 1) სიტყვანი და მოკლვკვებანი — თქმულნი იმერეთის ეპისკოპოსის ბაბ

რიელის მიერ. უასი 1 მან. 30 კ. 2) იგივე, უკეთეს ქაღალდზე დაბე-დილი. უასი 2 მან.

3) რუსული ენის დასაწყისი კურსი მართვალთათვის (Практический начальный курсъ рус. языка для грузинъ) — შედგენილი ბ. ბ — შეილის მიერ. უასი—60 კაპ. მანც 20 წიგნზე მომუტე-ბულს იყიდის, ეგზემპლიარი დაეთმოდა 50 კაპეიკად.

4) დედა ენა — ი. ბოგებაშვილისაგან, 50 კ.

5) სიბრძნე სიცრუის წიგნი. უასი — — — — 50 კაპ.

6) ბუნების კარი — ი. ბოგებაშვი-ლისაგან — — — — 70 კაპ.

7) პატარა გიგლიოთიკა — იმისივე — — — — 10 —

8) ლოცვანი, შედგენილი მღვ. ღამ-ბაშიძისაგან — — — — 20 —

9) ნინო, მოთხრობა თ. რაფ. შრის-თვისა — — — — 15 —

10) თამარ ბატონიშვილი — დრამა 5 მოქმ. — — — — 30 —

11) პრანკა, პოემა ბ. წერეთლისა — — — — 20 —

12) საფარაულთ, ბარ. ჯორჯა-ძისა — — — — 50 —

13) შარამანიანი — პირველი ექვსი წიგნი — — — — 30 კ. და 40 კაპ.

14) რძალისგული და მამონიკაბი — კომ. თუთაივისა — — — — 30 —

15) მართული კალენდრები 15 —

16) სახარება — — — — 25 —

ქვე ისყიდება ყოველნაირი სახელ-მძღვანელო წიგნები რუსულს ენაზე, კარტები, ატლასები, კალენდრები, რე-ულები, კარანდაშები, მელანი, ქალა-დი, სურათები საქართველოს მეფეებისა და სხვ. და სხვ.

სასოფლო შპოლავს ურველვკა-რი წიგნები მიძევა ნაქლავ უასით. მაღაზია იმყოფება მიხაილოვის ქუჩა-ზე, ხარაზოვის სახლებში, ძლუბის ქვეშ

რპ. მზა.	დღო.	საღა.	II კ.	III კ.	ტელეგრაფი	მან. კაპ.	მაზანდა	მან. კაპ.	თფილისის სამაშრნალო.
თფილისი	9 21	5 18	მ. კაპ.	მ. კაპ.	მ. ცი სიტყვა		თფილისი, 18 იანვარს.		მრეწ. ს. მადანზე, წ. ნამძღვაროვის სახლებში.
მცხეთა	10 11	6 27	- 68	- 38	ქაქასიის აქეთა მხრის ყველა ქალაქებში.	50	შვე. თეთ. ბანჯისა, ფთ.	1 80	ავთომყოფებს მიიღვენ ყოველს დღე დღის 9 საათიდან 1-მდინ.
ზორი	11 58	9 43	2 40	1 33	როსტოვს, მდესას, მოსკოვი	2	შერი ფუთი	1 30	მ. რ. შაბათს: მერმიშვი და ბა-რ. ლევიჩი — შინაგ. ავთ., მიუჩა-რიანც — საჯარო ექიმი და საშვი-ლოს ოპერაციები.
ხაშური	1 29	11 57	3 92	2 18	პეტერბურს, შარაგას.	2	ბამბა მრეწისა, ფუთი	7 50	სამ შაბათს: მერმიშვი — ში-ნაგ. პ. ბ. ხელოვი — საბებიო და ბავ-შვის, პეუნოვი — თვალის.
სურამი	1 44		4 42	2 46	მსმალეთში, შვეიც. რაში.	3	ბაპენტოლი ბ შა ფუთი.	9 60	მ. თხ შაბათი: მერმიშვი ში-ნაგანი.
ქვირილა	5 49		5 81	3 23	იტალიაში და საფრანგეთში	3 50	მატყელი თუშური ფუთი	6 50	სა შაბათს: მერმიშვი — ში-ნაგ. პ. ბ. ხელოვი — საბებიო და ბავ-შვის, პეუნოვი — თვალის.
რიონი	6 57		6 75	3 75	ინგლისში	3 75	მარაქამისა ფუთი	4 50	მ. თხ შაბათი: მერმიშვი — ში-ნაგ. პ. ბ. ხელოვი — საბებიო და ბავ-შვის, პეუნოვი — თვალის.
სამტრედია	7 51		7 73	4 29	ზოგად		აბრეშუმი ნუხური სტ.	2 10	მ. თხ შაბათი: მერმიშვი — ში-ნაგ. პ. ბ. ხელოვი — საბებიო და ბავ-შვის, პეუნოვი — თვალის.
ახალ-სენაკი	8 43		8 57	4 76	ა) თფილისიდან: სამზღვარ გარეთ, ქუთაისს, რუსეთს — ყოველ დღე კვირას გარდა შუგდ. ორშ. და ხუთშ. მ. შურ. — პარასკე და ორშ. პა-ხეთს — სამშ. და შაბ. ბ) ქუთაი-სიდან: თფილისისა და შოთისკენ — ყოველ დღე, კვირას გარდა მ. შურ-გეთს — ორშ. და პარასკე.		მარაქამისა ფუთი	4 50	მ. თხ შაბათი: მერმიშვი — ში-ნაგ. პ. ბ. ხელოვი — საბებიო და ბავ-შვის, პეუნოვი — თვალის.
შოთი	9 50		9 75	5 42	წიგნის გაგზავნა რუსეთში კაპ. და სამზღვარ გარეთ:		მარაქამისა ფუთი	4 50	მ. თხ შაბათი: მერმიშვი — ში-ნაგ. პ. ბ. ხელოვი — საბებიო და ბავ-შვის, პეუნოვი — თვალის.
შოთი	9 3				ლია წიგნის	4	აბრეშუმი ნუხური სტ.	2 10	მ. თხ შაბათი: მერმიშვი — ში-ნაგ. პ. ბ. ხელოვი — საბებიო და ბავ-შვის, პეუნოვი — თვალის.
ახალ-სენაკი	10 14		1 18	- 6	დაბეჭდილის (ხამი მიხნალი)	8	მარაქამისა ფუთი	4 50	მ. თხ შაბათი: მერმიშვი — ში-ნაგ. პ. ბ. ხელოვი — საბებიო და ბავ-შვის, პეუნოვი — თვალის.
სამტრედია	11 5		2 6	1 14			მარაქამისა ფუთი	4 50	მ. თხ შაბათი: მერმიშვი — ში-ნაგ. პ. ბ. ხელოვი — საბებიო და ბავ-შვის, პეუნოვი — თვალის.
რიონი	12 13		3	1 69			მარაქამისა ფუთი	4 50	მ. თხ შაბათი: მერმიშვი — ში-ნაგ. პ. ბ. ხელოვი — საბებიო და ბავ-შვის, პეუნოვი — თვალის.
ქვირილა	1 18	ლაშე.	3 9	2 21			მარაქამისა ფუთი	4 50	მ. თხ შაბათი: მერმიშვი — ში-ნაგ. პ. ბ. ხელოვი — საბებიო და ბავ-შვის, პეუნოვი — თვალის.
სურამი	5 12		1 10	5 33			მარაქამისა ფუთი	4 50	მ. თხ შაბათი: მერმიშვი — ში-ნაგ. პ. ბ. ხელოვი — საბებიო და ბავ-შვის, პეუნოვი — თვალის.
ხაშური	5 39		1 37	5 84			მარაქამისა ფუთი	4 50	მ. თხ შაბათი: მერმიშვი — ში-ნაგ. პ. ბ. ხელოვი — საბებიო და ბავ-შვის, პეუნოვი — თვალის.
ზორი	7 5		4 8	7 36			მარაქამისა ფუთი	4 50	მ. თხ შაბათი: მერმიშვი — ში-ნაგ. პ. ბ. ხელოვი — საბებიო და ბავ-შვის, პეუნოვი — თვალის.
მცხეთა	8 50		6 5	9 8			მარაქამისა ფუთი	4 50	მ. თხ შაბათი: მერმიშვი — ში-ნაგ. პ. ბ. ხელოვი — საბებიო და ბავ-შვის, პეუნოვი — თვალის.
თფილისი	9 31		7 56	9 75			მარაქამისა ფუთი	4 50	მ. თხ შაბათი: მერმიშვი — ში-ნაგ. პ. ბ. ხელოვი — საბებიო და ბავ-შვის, პეუნოვი — თვალის.